

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II — Núm. 329

TARRAGONA, DIMARTS, 17 D'AGOST DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Política de privilegi

La revolució, ha estat més que altra cosa un tòpic. Tòpic per què uns, quants individus s'aprofitessin de la bona fe revolucionària del poble. Tòpic per a justificar mil i una immoralitats. Tòpic per a justificar l'esperit dictatorial de certs elements. Tòpic per a guanyar adeptes. Tòpic per a adquirir rellevant posició. Tòpic per a dominar la massa. Tòpic per a evitar les crítiques. Tòpic per a justificar totes les mesures. Tòpic per a cometre injustícies. Tòpic per a poder explotar el pobre, l'humil. Tòpic per enlairar el totpoderós. Tòpic per a matar les iniciatives contràries o alienes al partidisme. Tòpic per a col·locar tota la clientela política.

I no us cregueu pas que ahudim únicament al primer període de la revolució. No, a nosaltres ens és absolutament igual un període com l'altre. En tots dos els mateixos defectes; l'absència total de virtuts. No hem vist en cap dels que han tingut l'usdefruit de la revolució, cap desprendiment, cap acte que els fes mereixedor de l'agrimont del poble pel qual, segons diuen, lluiten. En tots dos períodes el mateix esperit absorbidor, el mateix pòsit dictatorial. El mateix proselitisme. La mateixa xerrameca inútil i pocasolta. La mateixa incomprensió. La mateixa manca de convivència. L'absència absoluta de civilitat i de cultura.

I és que tota la revolució no ha estat altra cosa que una lluita pel privilegi. Una lluita aferrissada, acarnissada, cruel, per a obtenir càrrecs, per a aconseguir posicions, per a obtenir adeptes. Res de desinterès, res de sacrificis, res de procurar el bé de la població, res de millorar la vida, de derriur privilegis i posicions vexants. Tot el contrari. Augmentar, a costa de tots, la pròpia posició.

Aquesta és la causa de la majoria dels mals que corsequen la reguarda i els fronts de combat. No es cerca pas mai l'home de condicions, l'home que sap. Aquest, per molt lleial, per molt antifeixista que sigui, resta arreuonat per l'inepte pertanyent a qualsevol organització de les que tinguin l'exclusiva de la revolució. Es fa la selecció a l'inversa. L'únic home competent és el que pertany al Partit o Sindical que mana. Les condicions individuals, la capacitat, el tecnicisme, a instrucció no són res.

L'únic tècnic és el que porta un carnet d'una determinat color. Aquest ho pot ésser tot: funcionari, comptable, mecanògraf, enginyer, arquitecte, militar, químic, metge, mestre. Als altres, aquests títols, quan més els hi serveixen per a ocupar un lloc secundari a les immediates ordres d'un tècnic d'aquesta especial naturalesa.

I revolució hauria d'ésser el contrari. Selecció ben feta, sense partidismes. Però això no pot pas ésser així per quan llavors on podríem col·locar els militants del partit o sindical? Que els hi donàrem per a tenir-los ben contents i disciplinats? Els partits i les organitzacions únicament s'aguanten per la llista civil. El poble és un babau que segueix cegament les ordres dels que diuen que procuren pel seu propi bé.

Això és el que creuen els revolucionaris de pa sucat amb oli que des del 19 de juliol fan i desfan. Tant els primers com els nous-vinguts. Entre uns i altres no hi altra diferència que la que comporta la diferència de temps. Els primers anaven amb la pistola, els segons van amb el fuet.

Però dia arribarà que això s'acabarà i el poble, al qual pot costar de reaccionar, però que reacciona fatalment, farà justícia als nous revolucionaris com ja la féu amb els primers als quals escupí el seu despreci. I llavors serà hora d'aprofitar tot el temps per a guanyar tot aquest perdut en aquesta lluita pel privilegi. I com més prompte vingui aquest dia més prompte s'acabarà, amb la victòria de les nostres armes, la guerra.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Quatre punts de l'actualitat agrària

Un correligionari d'E. R. de C., em demana si puc concretar en quatre punts l'actualitat agrària. Ho provarem:

1. — Partint dels principis bàsics d'E. R. C. el partit propugna per l'estabilitat perpètua del conreador sobre el tros de terra que treballa, sigui quina sigui la modalitat de propietat que les noves lleis estableixin per a la futura legislació agrària.

2. — Confiscació en favor de la Generalitat, la qual cedirà el conreu als sindicats, parcers o col·lectius, de les finques dels faccionats. En quant a les que no siguin de faccionats, i la Revolució les ha transferides a particulars o sindicats, reconèixer el dret d'indemnització per valor de la terra nuda a favor de l'antic propietari, el qual a més ha de tenir dret a una reserva equivalent al patrimoni familiar en extensió de terra.

3. — Proclama l'obligació inherent al nou ordre, encara que provisional, de pagar, per part dels favoreïts amb l'exclusiva a participar dels fruits de la terra, de pagar les contribucions establertes i les que pel major valor de la terra i dels conreus i productes agrícoles la Generalitat tingui a bé instaurar.

4. — El partit recorda que en la Conferència d'Esquerres, anterior al 14 d'abril, ja es propugnava per reconèixer el valor social de la terra com a no guanyat ni produït pel propietari ni pel conreador de la terra i que per tant com a propietat de la Societat, a la societat o a la Generalitat, té de revertir.

I en fi, propugna una vegada més per què els sindicats agrícoles es ceneïssin a la missió pròpia que és com la de les cooperatives de producció i consum, de fiscalitzar i intervenir indirectament la indústria i el comerç, en el referent a l'especulació dels preus; però no per què el pagés faci la competència a l'industrial o al comerciant, o encara pitjor — i el cas es viu i roent — perquè se n'incanti i estableixi a través de la Federació de Sindicats un monopoli (i no un control) de preus, odiós, anti-econòmic i injust, com tots els monopolis.

La terra per a qui la treballa, i el fruit també. I no pas pel Comitè del Sindicat...

C. N. K.

Als nostres subscriptors forans

Degut a les circumstàncies anormals que estem passant, no podem complimentar amb la diligència obligada el nostre contacte amb els subscriptors forans.

Hi han poderosos motius que fan comprendre aquestes falles i nosaltres demanem a tots els subscriptors i amics que es facin càrrec de les causes que fan obligat el retard amb què reben "LLIBERTAT".

Creiem que les nostres manifestacions són el suficientment clares per a rellevar-nos d'insistir novament.

L'ADMINISTRADOR

Amb la 30.ª Divisió

Finalitat del periòdic mural

Als meus camarades de l'Exèrcit Popular Regular dedico la meua primera crònica. A vosaltres que sou el fonament bàsic de l'ascendent que ha de portar-nos a l'èxit, a vosaltres, camarades de la lleia del 31 que esteu destacats a Berge (Terol).

No havia agafat la ploma d'ençà que els deures militars m'obligaren a cloure temporalment la secció "Mirador d'Espectacles" que tenia al meu càrrec a "LLIBERTAT" i avui dono començament a un altre gènere de cròniques.

El periòdic mural constitueix una de les institucions essencials de la vida del combatent. Al principi considerat com un senzill mitjà de propaganda al front i a reguarda, com si fos un afegit complementari de luxe, ha anat prenent cada dia major importància, fins arribar a ésser reconegut com una part integrant de l'Exèrcit; part imprescindible. D'ací el fet que sia indispensable, fent-se obligatòria la seva existència a la Casa del Soldat.

La finalitat del Periòdic mural és múltiple. A diferència de la resta de la demés premsa professional desvetllar l'interès dels camarades a l'alcanc de tots, contribueix a per la lluita sostinguda, pels escrits lliures i espontanis de vosaltres. Aquest Periòdic és un producte que heu generat, quelcom molt vostre i en extrem meravellós que ha de servir per a recollir les vostres idees, els vostres pensaments, el vostre desig. Llegint el susdit Periòdic, estudiant punt per punt els seus al·lisonaments, col·laborant en la seva formació, arribareu a compenetrar-vos d'un esperit de solidaritat germanívola, aprendreu una munió de coneixements que tots els soldats enrolats a les files del nostre victoriós

Exèrcit, sense excepció, deuen conèixer per col·locar-vos en condicions de poder suportar al difícil lluita.

Qualsevulla idea que bulli al vostre cap, de sitjosa de destapar-se a publicitat, podrà exposar-la al teu Periòdic.

Saluda amb alegria el començament del teu Periòdic; al qui has de reconèixer com el mitjà més perfecte i l'obra més sobresortint de les nascudes dins les parets de la llar del Combatent.

Honora i estima el Periòdic per ésser l'esforç suprem de l'esperit organitzador dels vostres comissaris de guerra que, desitjosos d'ésser útils a la causa cultural, placent i ajuden a crear i a donar vida a aquest complement de propaganda i educació antifeixista, amb l'esperança de fer de cada camarada un lluitador més d'aquest formidable aplec que forma l'Exèrcit Popular.

Soldat de l'Espanya lleial al destacament de Berge (Terol), lloc tranquil, de descans i de preparació per possibles accions, escriu articles, notes, frases i pensaments; si no sap escriure ajuda a la tasca d'altres camarades teus; llegeix els treballs que altres escriuran; dibuixa amb imatges addients el text que periòdicament publicarà; d'una manera u altra has d'ésser útil a la causa.

Intereseu-se per la confecció del menys que el desig general de mi-vostre Periòdic, que simbolitza res llorament social.

Visca el vostre Periòdic per bé de la causa antifeixista!

Milicià de la Cultura a Berge (Terol)

JESUS ALSINA

LLETRA DEL FRONT

Germà de sang i d'idees:

Segueixo als parapets. Si me'n separassin estic segur que sentiria enyorança per tornar-hi. És des d'aquí que es veu el que representa la lluita que sostenim. Jo, humil obrer, em sento tant superior al soldat evadit o presoner del camp rebel, que sols em puc explicar la causa d'aquest canvi de caràcter que s'ha operat en mí, veient o sentint als vinguts de grat o per força al nostre camp, del camp feixista.

Si els veiessis t'enterniries. No es que vagin bruts i mal vestits i que per això causin repugnància, no. És que vénen quasi nus. Amb deixament físic, famolencs, malalts de cos i ànima. Es consideren ells mateixos, menys que besties. Es per caritat que demanen menjar i descans. Si et fixes amb els gossos quan són cridats per llurs amos, després d'haver fet una malifeta o una porqueria, tindràs el retrat més viu del posat amb que vénen al camp republicà els lluitaven contra nosaltres.

Durant les primeres hores no comprenen. Tenen una mentida grossa posada al cervell i no comprenen la realitat. No acaben de

creure que no hi hagi batallons russos al nostre costat. Que les autoritats són espanyoles i els comandaments i els jutges i els combatents. Arriben cridant visca Rússia. Ells són els primers en retre homenatge a la nació amiga que tant ajuda a les democràcies del món. Ho fan perquè creuen que és el crit obligat per tal de salvar la vida. Estant ja acostumats al servilisme. No donen el crit que els surt de l'ànima, visca Espanya, o visca Catalunya, si són catalans.

Ofeguen el sentiment i donen pas a allò que ells creuen és imposat a la nostra terra. I quan estan convençuts de que som com ells, fills d'Ibèria, com si aquella cons-

(Passa a la segona pàgina)

N. de la R.:

Novament advertim als nostres comunicants que no responem de la publicació de notes pregades si no van redactades en idioma català.

LLETRA DEL FRONT

(Ve de la primera pàgina)

tatació fos l'estirada d'una vàlvula que no funcionava, i que ja funcionava, parlen... parlen... es decanten amb nosaltres. Conten coses que si no es legis en llurs rostres que són certes, ens costaria qui sap-lo de creure-les. Tant absurdes són unes, tanta criminalitat tanquen unes altres, tant de fàstic provoquen les més, que els que les sentim, estem certs de que no podríem viure a l'altre camp. Ens rebel·laríem o fugiríem. I ja ho saps. Entre nosaltres no hi ha molts xicots d'elevada cultura, ni capdills revolucionaris maximalistes. Però ens sentim tant indignats, que quan el que s'ha passat ens conta un fet esgarriós que ell ha viscut, un atropellament a la ciutadania, al lliure pensament, a la dona; no podem per menys que preguntar-li: i perquè no ho impedides? I és que no podem arribar a comprendre com pot viure allí una persona amb una mica de dignitat. Les amenaces, els càstigs i la vigilància, són els fonaments en què es cimenta la permanència d'ésser humans en la llibertat esclava. Els que hi són de gra no poden ésser humans. Per això els cacem a trets, com a les bèsties.

No poc ésser més extens. Aquesta és la impressió que més fortament ha reflectit a la meua consciència d'home lliure i nacionalista català, des de que combatí — i ja fa mesos — l'anti-civilització feixista. No em creuria amb dret a reposar mentre hi hagués el perill d'una revifalla dels rebels. Si alguna cosa m'entristeix, és el saber com es mostren de tocatacans venir al front, molts que passen per la reraguarda, perquè encara és possible deixar de complir obligacions que a un hom l'honoren, gràcies a influències de parents o amics o de parents joves i bastant liberals en llurs concepcions del decòrum.

No descomfiem però de què les resistències a complir un deure cívic, seran degudament sancionades. Altrament, per què lluitaríem? Endavant, per Catalunya i la pau i el progrés del món.

X. X. X.

JATORRI

Una lletra de la col·lectivitat de la Indústria del Pa

De la "Col·lectivitat Obrera de la Indústria del Pa" hem rebut la següent lletra:

Camarada director del diari "LLIBERTAT".

Ciutat.

En el número corresponent al dissabte propassat m'he vist alludit des del vostre diari en un escript relatiu a l'incident ocorregut dies enrera en el forn d'aquesta Col·lectivitat te establert en el carrer Blasco Ibáñez, conegut per "Forn del Cisne", pertanyent abans a un dels components de la nostra agrupació de la Indústria del Pa.

De l'incident referit se'n donà

compte a l'autoritat competent, que es l'única que pot prendre determinació sobre els fets esmentats, i a qual resolució em someto, com pertoca a tot ciutadà aimant de la Justícia.

En quant al que mencioneu de si s'ha d'obrir o no novament l'establiment de referència, us he de manifestar, per si ho ignoreu, i també per a posar els punts sobre les is, que aquesta Col·lectivitat, després del Forn del Cisne, únic que en els primers moments estava destinat a l'aprovisionament d'aquella barriada del Port, se'n va obrir un altre al carrer de Smith, on ja n'hi funcionava un, aconseguint-se en aquests dos obtenir doble producció.

Es donà de baixa el del Cisne per haver-se ensolit la volta, motivant una consulta amb una casa especialitzada en aquesta classe de construccions, amb mires de reformar-lo, millorant-lo en tot quant fcs convenient, essent aconsellats de no fer-hi cap obra, en tant no estéssim disposats de tirar-lo tot a terra per a emprendre la nova construcció des dels fonaments. Però com aquesta Col·lectivitat té adquirits els terrenys necessaris per a la construcció d'una Panificadora amb tots els avenços de la Indústria, no cregué oportú distreure els fons de reserva per a una cosa que sols havia de tenir caràcter interí.

Per aquesta raó i no pas per cap altra és pel que resta tancat l'establiment forn als efectes de producció, puix pel que fa referència a la venda, segueix obert al públic i prestant el servei de descongellament de la barriada al Port, en la que hi ha actualment en marxa tres forns, amb doble producció de la que feien en el seu origen, tals són: els dos del carrer de Smith i els de la Panificadora, en el carrer de Barcelona.

Es quant per aclarir les coses i sense ganes de polemitzar, té que manifestar-vos, amb prec de que ho facin públic, el seu afm. atent s. — Manuel Zarzal Clarebells.

N. de la R.:

En la nota a què fa referència l'anterior lletra ens limitàvem a donar compte d'una visita rebuda sió de dones del carrer Blasco Ibáñez a la nostra Redacció d'una comissió i adjacents, la que ens exposà una sèrie de queixes que a virtut de la nostra missió informativa haguérem de fer públiques per tal que l'autoritat competent hi posés — d'ésser certes les denúncies — el corresponent remei. Com que en aquesta qüestió encara no hem volgut parlar i com a mostra absoluta d'imparcialitat, per això avui publiquem la lletra rebuda de la Col·lectivitat de la Indústria del Pa, sense perjudici de què a aquell a qui correspongui faci les esbrinacions oportunes per tal de deixar aclarida completament aquesta qüestió.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

L'antiga i acreditada Casa MIAN, posa en coneixement de la clientela i públic en general, que reemprén la venda de tota classe d'ous i aviram, ja que compta amb existències suficients, de la millor qualitat i a preus reduïdíssims.

Per ous del país: Casa MIAN.

Per pollastres tendres i fins: Casa MIAN.

Per gallines, conills i aviram: sempre a Casa MIAN.

PLAÇA CORSINI, 7.

Temes locals

Les conselleries comarcals

Semblava lògic i natural que el nou Govern de la Generalitat donaria solució i estudiaria amb interès la necessitat immediata i urgent de suprimir els organismes que havia hereditat i que havien donat proves d'una ineficàcia escandalosa. Tots els nous i flamants organismes que havien de dirigir la vida del país naixeren després del 19 de juliol i els seus creadors estaven mancats de preparació i desconeixien les evolucions i sentiments de la nostra Pàtria. Es feren noves divisions territorials, es crearen Conselleries sense poder garantir el seu resultat. Tenim la seguretat que tot això es feia amb l'exclusiu desig de situar amics i companys d'organització, sense preocupar-se de res més.

Ací a Tarragona hem pogut com provar com la majoria o gairebé totalitat de Conselleries Comarcals han estat organismes pertorbadors del desenvolupament de les nostres costums i tant sols han servit perquè els nous temporers demostrassin llur incompetència per ésser gent mancada de preparació. Tot això produeix disbauxes i malestar.

La Conselleria d'Economia de Tarragona ha servit per a crear

conflictes i tothom ha viscut el seu desèrdit. En lloc d'ésser un instrument útil per a l'economia de les nostres comarques a esdevingut una cosa antipàtica i repugnant. Consti que no volem censurar persones perquè coneixem les seves activitats abans del 19 de juliol i sabem que no poden donar resultats eficaços en llocs que mai havien desenrotllat les seves tasques.

Les Conselleries Comarcals han de desaparèixer per haver-se demostrat llur ineficàcia. Tenim la certesa que al desaparèixer evitarem conflictes i guanyarem prestigi.

Si la nostra Economia ha de viure con fins ara, més val no parlar-ne. Tot s'ha destrocat i aquest canvi és funest. La Conselleria d'Economia ha de suprimir totes les Sucursals que foren establertes en moments de revolució, i ha de destacar els tècnics del seu Departament per a resoldre els conflictes que sorgeixin a les comarques, tot això amb bona voluntat tindrà un millor rendiment i potser iniciarà el camí a la normalitat. LA NOSTRA ECONOMIA no es cap jugauna per fer-hi proves i més proves.

CORB

NOTES INFORMATIVES

LES CUES DEL PA

No ho entenem, ni ningú ho pot entendre. Es una cosa superior a la capacitat humana. El pa està raonat. Hom sap exactament el número exacte de pa que s'ha de produir. La farina no manca. Cada forn té, taxada, la seva clientela. Són tantes racions de 250 grams que ha de despatxar. Ningú pot quedar-se sense aquest article.

I no obstant hom ha de fer cua, i ro una cua de pocs minuts sinó d'hores. Les dones no poden fer res més que fer cua, ni tenen temps per a cuinar, ni per a treballar, ni per a cusir. Han de romandre hores i més hores a la cua si volen obtenir pa. En altre cas potser haurien de dejunar d'aquest article, base de tots els àpats.

Ja és il·lògic de què s'hagi de fer cua per la carn, pel peix, pels ous, per la gallina, per la llet, per la xocolata, per tot. Però aquests productes són de consum variable. No es pot establir amb exactitud la quantitat que un dia determinat se n'expedirà. Però pel pa no és pas així. Sempre és el mateix, hi pot haver màxim una petita diferència d'uns pocs quilos, insignificant per al consum de Tarragona.

A què es deguda, doncs, aquesta anomalia? No ho entenem — repetim — ni ningú ho pot entendre.

A vegades, i tot i tenint interès en què la Col·lectivització progressi i que els obrers vagin capacitant-se per a substituir els antics motllos, enyorem l'antic règim, quan els patrons es preocupaven de tenir contenta la clientela i servien un pa que era mengívol només fàilant-lo. Ja sabem que també hauríem hagut de menjar només que un quart de quilo, però, els an-

tics patrons ens l'haurien servit amb cara somrient i potser no ens haguessin fet esperar i les nostres dones no haurien hagut d'anar cansades i podrien tenir cura dels nostres infants que avui han de córrer deseparats, mentre la dona va perdent la salut i l'alegria.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'estiu

Especialitat en trajos d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

INCENDI SUFOCAT

Ahir a la matinada foren avisats els bombers de què a un vagó de mercaderia emplaçat a l'Estació de la Classificació s'havia calat foc, per qual motiu podia succeir quelcom greu.

Ràpidament hi acudiren els bombers juntament amb l'auto-tanc, els quals després de tres hores de treball aconseguiren dominar el foc.

Compro fusta

per a cremar

Raó, Carretera de Barcelona, 14

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Trasllada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

Cumplimentado órdenes del señor general jefe del Ejército del Este, los oficiales de complemento del reemplazo de 1931, se presentarán urgentemente en las Cajas de Recluta correspondientes y en la Comandancia Militar de Tarragona.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jordi

Baixada Misericordia, 10 i 12 —

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnau, 1

Tel. 1848

TARRAGONA

PERDUA D'UNA CARTERA

S'ha perdut una cartera contint el setmanal d'un obrer. Es gratificarà la seva devolució a la Redacció de "LLIBERTAT".

Cal que tot Tarragona compri l'excellent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, núm. Telèfon 1195

Cinema Teatre Tarragona

GRAN CONJUNT D'ESPECTACLES SOCIALITZATS

Avui, dimarts, dia 17, tarda, a les cinc i mitja.

Nit, a tres quarts de deu

DUES UNQUES REPRESENTACIONS, DUES

Presentació del formidable Espectacle Arrevistat. Original del popular autor i mestre MIQUEL DIAZ.

Las Colegialas

ART :: GRACIA :: LXOSA PRESENTACIO :: 30 NOTABILISSIMES ARTISTES, 30

LES LOCALITATS SERAN NUMERADES

Butaques, 2'50 :: General, 0'70. — L'impost de guerra a càrrec del públic.

PRO VICTIMES DEL BOMBARDEIG

Subscripció oberta a "Ràdio Tarragona" a profit de les víctimes del bombardeig del 19 de juliol:

Pessetes	
Suma anterior:	427'50
E. Just i Ll. Garcia	6'—
Germans Vilamajó	5'—
Germans Navarrete	5'—
A. H. R.	5'—
L. Balaña	5'—
Pepita i Enric León	5'—
Jaume Pi	1'25
L. A.	5'—
Horenci Sastre	3'50
Josepa Moragas	10'—
Antoni Montané	2'50
M. Otilia Sevil	2'50
Benefici partit Casal d'Esports i S. C. D. "S. A. F." Reus	515'90
M. Ll. Garriga	0'50
Militars retirats	100'—
Carmencita	1'—
Joan Guinovart	50'—
A. B.	5'—
Sindicat Pintors U. G. T.	50'—
Ramon Badia	5'—
Suma i segueix	1.210'65

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

EL DELEGAT GENERAL D'ORDRE PUBLIC DE CATALUNYA

Dimenge a la tarda estigué tres hores a la nostra ciutat el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya, senyor Paulí Gómez.

Acompanyat del comissari delegat d'Ordre Públic Joan Rodríguez visità breument Tarragona, retornant cap el tard cap a Barcelona.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

ACCIDENT DESGRACIAT

Dimenge a la nit, quan retornava quelcom marejat a bord del vaixell "Villamanrique", el mariner Valenti Zubia Maguregui, tingué la desgràcia de caure al mar, amb tanta dissort que morí als breus moments.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA



J. Nongués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

Habiendo nombrado un servicio reservado de vigilancia en toda la demarcación de esta Comandancia Militar a fin de evitar actos de sabotaje en los servicios de guerra, lo hago público para que nadie se llame a engaño si se le coje infraganti, al que se le aplicarán con todo rigor las sanciones que correspondan a los delincuentes de alta traición.

Tarragona, 16 d'agosto de 1937. —El comandante militar, Enrique Pérez Parrás.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

CREDITOS A COBRAR DEL CUARTEL GENERAL DEL PARQUE SAMA

No siendo personalmente responsable de los débitos del Cuartel general de la Tercera División de Cataluña, hoy 33 División del Ejército Popular, el jefe de las mismas don Eduardo Medrano, los industriales y comerciantes que tengan créditos pendientes deben únicamente gestionar el cobro de los mismos en la Consejería de Defensa de la Generalidad, dirigiéndose previamente al teniente don Francisco Claret, jefe del Parque de Intendencia, calle Torres Jordi, Tarragona, para su conformidad y trámites reglamentarios.

COMISSARIA D'ORDRE PUBLIC

Havent-se normalitzat, en part, la vida interna de la nostra ciutat, he disposat el següent:

Primer. — La circulació de la població serà normal, ja que sols es reclamarà la documentació als ciutadans dubtosos en casos particulars de l'actual situació. Queden per tant anul·lats tots els passis fins avui en vigència.

Segon. — Tots els establiments restaran oberts normalment amb l'horari respectiu legal de cada indústria.

Els propietaris, administradors o regentadors de col·lectivitats i d'altres en general que no obeeixin aquesta ordre es procedirà amb ells judicialment.

Tercer. — Tots els ciutadans que desempenyen un càrrec oficial del Govern, com funcionaris, en totes les seves ramificacions, militars, metges, farmacèutics, practicants, xòfers, Creu Roja, guàrdies, bombers, etc., etc., tenen el deure de residir en la població, del contrari el seu cap responsable denunciarà a aquesta Comissaria als esmentats funcionaris.

Quart. — Els ciutadans procuraran donar compte, a l'Ajuntament, dels motius que tenen per viure a altres pobles, doncs en cas de necessitat els seran incautats els pisos, ja que això representa una duplictat d'estatge que cal donar-li solució, doncs en cas contrari aquesta Comissaria procedirà d'acord amb les ordres donades pel director general de Seguretat.

Espero que malgrat tot i ésser dolorós el tenir de prendre semblants disposicions, el poble de Tarragona em concedirà la seva assistència, ja que es un deure de tots els ciutadans el treballar incondicionalment per guanyar la guerra, evitant que els feixistes emboscats puguin sortir-ne amb la seva missió de desmoralitzar el nostre poble per la por.

Tarragona, 16 d'agost del 1937. —El comissari delegat d'Ordre públic, Joan Rodríguez.

Habitació confortable

Ho bé a tota pensió. Serà preferida la que tingui aigua corrent.
Escriu a l'Administració de "LLIBERTAT"

NOTA DE L'ALCALDIA

Tenint coneixement aquesta Alcaldia que són en gran nombre els ciutadans que, a diversos indrets de la nostra ciutat han pres la iniciativa de la construcció de refugis, sense direcció ni control tècnic de cap mena, novament es veu precisada a confirmar i ratificar que l'Ajuntament defuig tota classe de responsabilitat pels accidents que puguin sobrevenir en les obres de referència per la ja esmentada manca de direcció tècnica.

A l'enseny plaui-li de fer públic que l'Ajuntament ha adoptat ja un pla general de refugis per a la defensa de la població civil, pla que s'està portant a cap, i al que es donarà el major impuls amb l'arribada de màquines pròpies per a aquesta tasca, motius tots ells més que suficients per a retornar la confiança al poble.

Amb tot, si algú vol cooperar a aquesta obra de defensa passiva i vol que el seu treball no resulti estèril, pot i deu adreçar-se al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Rambla del 14 d'Abril, 77, on se li facilitaran tota mena de ressenyaments per a portar endavant la seva obra a profit de tots.

El que es fa públic per a coneixement de tots i per tal de no haver d'insistir sobre el mateix.

Tarragona, 14 d'agost del 1937. —Ramon Boronat.

Secció esportiva

FUTBOL

EN PARTIT REVENJA, LA PENYA SAMITIER, GUANYA AL CASAL D'ESPORTS INFANTIL PER 2 A 1

El passat diumenge és jugà al camp de l'Avinguda de Catalunya un interessant partit de futbol entre els equips dalt esmentats, a la vegada aquest encontre era de revenja del jugat el diumenge passat. Després de noranta minuts de joc interessant acabà amb el resultat de dos goals a un a favor de la "Penya Samitier". N'observant, però, cal fer esment que el Casal es mereixia la victòria, o almenys un empat, la sort però, no els acompanyà.

A les ordres de Jabaloyes a la primera part que ho feu imparcialment, i d'Adserà a la segona que també complí, els equips s'alinearen de la següent forma:

Casal d'Esports (infantil).

Pérez, (a la segona part Montguio), Casanova, Alberich, López, Menéndez I, Menéndez III, Fabian, Menéndez II, Guasch (a la segona part Pérez), Sisco, i Martínez.

"Penya Samitier"

Del Rio, Maluenda, Font, Sánchez II, Sánchez I, Vicente, Comes, Vega, Llordachs, Lobo i Mandoga.

El partit.

El partit donà començ a les deu del matí, el joc els primers moments es anivellat, però amb iniciativa del Casal una escapada de Fabian per l'ala dreta donà lloc a que Del Rio, es llueixi.

La "Penya Samitier" contraatacà, per l'ala esquerra, recull la bola Lobo, que passa adelantat a Mandoga, el qual sense parar llença un magnífic centre, que remata Llordachs a kik.

A mida que el temps passa el Casal es va afiançant, però s'estre-

lla contra la magnífica actuació del guardavalla, de la Samitier, Del Rio.

Quan falten cinc minuts de joc per acabar la primera part, la Penya Samitier aconsegueix el seu primer punt; Sánchez I, passa adequadament a Lobo aquest corre amb la pilota, vers la porta contrària, i quan està a escasos metres del porter llença un xut a mitja altura que fa inútil l'estirada del porter. Poc després acaba la primera part.

La segona part el domini és més intens a favor dels Casalistes, que a favorits per l'expulsió de Sánchez I, i la retirada per lesió de Sánchez II, els equips de la Samitier són embotellats tot el segon temps.

Al poc de començar la segona part, per unes baralles són expulsats del terreny de joc Menéndez I, i Sánchez. Als quinze minuts de joc el Casal obté l'empat, el seu autor és Menéndez.

El joc es fa per moments interessant, per veure quin serà el guanyador, el Casal torna a la carga, Menéndez II, llença un formidable tret que para amb una astirada Del Rio. Lobo perd una ocasió al trobar-se sol davant el porter i xutar-li a les mans fluix.

Del Rio salva a la Samitier d'una derrota segura, tants xuts com van a la seva porta als para.

Quan falten escasos minuts de joc per acabar l'encontre la Penya Samitier aconsegueix el goal de la victòria, Llordachs passa la bola a Lobo, aquest després d'avançar passa a Comes que torna adelantat la pilota a Lobo aquest avança i quan està davant del porter llença un xut fluix però col·locat que es el goal de la victòria.

Poc després dona fi el partit.

Es distingiren pels vencedors, Del Rio, Vicente, Sánchez I, Lobo i Llordachs pels vençuts, Casanova, Menéndez III, Menéndez I, Menéndez II, i Sisco.

Hi assistí bastant de públic.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

COCORS ROIG INTERNACIONAL

A les oficines del Comitè Local del S. R. I., Rambla 14 d'Abril, número 125, hi ha a la disposició dels ciutadans que s'esmenten a continuació, uns paquets-encàrrec procedents de Madrid:

Joan Cortes
Joan Feliu.
Ramon Tarragó
Josep Esteve
Tomàs Tomé i Pérez
Soleitat Masip de Cabacés.

Cal per poguer recollir els esmentats paquets portar el taló resguard lliurat a Madrid pel S. R. I.

Delegació del Treball

DE TARRAGONA

Havent-se traslladat les oficines d'aquesta Delegació al nou local situat a la Rambla del 14 d'Abril, 97, primer pis, es fa avinent al públic que a partir del dia 23 seran despatxats els assumptes corresponents a aquest departament de les 10 a les 14 i de les 17 a les 20 hores.

El delegat del Treball. — Ramon Sanahuja.

Tarragonins! Anuncieu a "LLIBERTAT"! A l'enseny que hi guanyeu materialment amb la venda, contribuïu a la tasca lloable que ve desenvolupant el nostre periòdic!

La nostra tasca

Martí Rouret

Martí Rouret sots-secretari de la Presidència de la Generalitat, té moltes qualitats, però d'entre elles en destaquen dues que no volem deixar de consignar: la seva voluntat de treball i de superació i la seva conseqüència a l'ideal social i polític. Rouret ha estat sempre el mateix: un catalanista, un republicà, un esquerrista, un democrata. I Rouret, al seu pas pels càrrecs de responsabilitat extraordinària—ha demostrat en tot moment una capacitat i un coratge que el qualifiquen d'home indispensable i útil en totes les hores i, sobretot, en aquelles que fan torcer el braç i fan claudicar els que es creuen prou superiors intel·lectualment, políticament i moralment per a resistir-ho tot.

Rouret, home jove, és mestre. L'any 1930 exercia la seva professió — missió, en aquest cas — a Mora d'Ebre. Allà, en plena dictadura, constituí el primer grup revolucionari; fundà el periòdic nacionalista republicà "L'ideal de l'Ebre", a les pàgines del qual s'iniciaren les campanyes més afortunades i més justes contra el predominio dels càrcies que imperava per aquelles comarques. Resultant d'aquesta tasca: la constitució de comitès i centres republicans a tots els pobles de la Riberia i de Terra Alta, amb la formació de la primera organització comarcal de Catalunya, perfectament estructurada, com la Federació Republicana Federal Socialista de la Ribera i Terra Alta.

Proclamació de la República. Això, a Mora d'Ebre, anà a càrrec de Rouret, d'Artur Bladé i d'altres prestigiosos joves republicans i nacionalistes. Després proclamà el nou règim a tots els pobles de la Federació.

Arribà l'hora de treballar i Rouret ocupà un escó a la Diputació de la Generalitat, encarregada d'estructurar i perfilar el projecte d'Estatut de Catalunya que havia d'ésser sotmès a les Corts de la República.

A les eleccions de diputat al Parlament de Catalunya, Rouret fou elegit, i nomenat secretari de la Cambra tasca que alternava amb l'actuació política a les comarques tarragonines amb Lluís Mestres, Manuel Galés, Joaquim Fort, Ramon Sanahuja i altres destacats militants d'E. R. de C.

El 6 d'octubre del 1934 Rouret era a Tarragona. Fou detingut amb el comissari Lluís Prnés i empresonat a bord del "Manuel Arnús". Durant el bienni negre fou nomenat secretari general d'E. R. de C. i portà la part principalíssima en l'organització de les eleccions memorables del 16 de febrer.

El 19 de juliol, en esclatar el moviment feixista, Rouret era a Barcelona al costat del President Companys. Actuà intensament i eficaçment per a vèncer la rebel·lió.

El 29 de juliol era designat conseller de s'Nit: més tard en moments difícils d'una gran transcendència històrica i d'un gran perill fou nomenat per a ocupar la Comissaria General d'Ordre Públic. Després de la crisi del primer Govern de la Revolució, passà a la subsecretaria de la Presidència, càrrec que actualment ostenta.

Com veieu la situació política? — Li ha preguntat el nostre redactor.

— Tinc una confiança absoluta en l'esdevenidor del nostre poble Catalunya superarà, com ho ha fet sempre, els moments difícils, perquè crec en la seva capacitat constructiva i en la nostra vitalitat com a poble. Que no s'enganyin els qui confien massa, portats d'una falsa concepció dels moviments populars, en l'esclafament de Catalunya per a llegar-la novament a un règim que ni les raons històriques ni la nostra voluntat no poden acceptar. Els catalans hem estat lliures en l'estranya vida de la nostra consciència bolt abans de les teoritzacions que volen vestir caïres moderns i que s'identifiquen en el fons amb els arcaïcs corrents d'unitarisme ja superats per realitat i per la història. Som i serem lliures i portarem a la Revolució tota la nostra claretat de mensionals i tot el seny constructiu de la nostra raça.

— Trajectòria i desenvolupament d'E. R. de C.?

— Considero indispensable — ha dit — una actuació intensa del Partit que si en totes les ocasions, sense quèns consignes, ha sabut per la seva tàctica i coneixement de la realitat mobilitzar el poble català, ara amb més raó que mai pot contribuir i contribuirà com el qui més a orientar la seva democràcia i construir una Catalunya exemple de pobles de cara sempre a la civilització i al progrés social. Només cal necessitat d'afectes i grandillo-els resultats obtinguts pel Congrés de la Federació de les Comarques Tarragonines celebrat a Tortosa. Aquest Congrés portat a terme a proposta meua, fou una veritable demostració (no superada encara per ningú) de la força i entusiasme dels militants i organitzacions locals d'Esquerra Republicana i hauria d'ésser, i ho fem constar així expressament, un estimul perquè totes les altres Federacions de Partit fessin assolir una organització perfecta, capaç de les més fecundes possibilitats i en disposició de realitzar ràpidament la seva obra.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Espigolant

L'E. R. C. no ha fet res per a guanyar la guerra. Aquest és un de tants tòpics. Mentre E. R. C. treballava per a guanyar la guerra, els altres partits tot era fer proselitisme. Aquest és el comentari de "La Humanitat":

"Calia pel que es veu, crear un confusióisme mental i polític i situar E. R. de C. en un lloc que no li esqueia, i per a donar a comprendre que era la supervivència d'una caduca estructura política i d'una mentalitat superada. Ja arribarà el moment d'estudiar les raons per les quals fou possible crear aquell confusióisme. Però ara, cal constatar que E. R. de C., que no està tancada en cap dogmatisme social però que no defensa interessos determinats, sinó que té les seves pròpies concepcions, no sent ni ha sentit mai cap temor davant les reformes conscients i constructives per avançades que siguin. I que no pot declinar tampoc la seva missió d'encarrilar-les, intervenint d'una manera profunda i específica en la cristallització de totes les conquestes de la revolució, la primera de les quals ha d'ésser la liquidació total de la guerra, que és el problema fonamental i previ a resoldre per a consolidar, corregir i augmentar les conquestes socials.

"Solidaridad Obrera" s'ocupa en el seu editorial de la unitat i cordialitat antifeixistes que en l'actualitat és un dels temes que quotidianament mereix la seva atenció:

"En vez de hacerse, pues los ofendidos conviene que los dirigentes de ese partido cesen en su labor disgregadora y empuen por practicar el respeto a las demás organizaciones. Por nuestra parte, es tamos siempre dispuestos a colaborar lealmente, pero no hemos de permitir con nuestro silencio que se lleven adelante los planes de hegemonia partidista y se llegue a verdaderas provocaciones.

Para tener derecho a invocar la cordialidad antifascista hay que haberla merecido, siguiendo una conducta recta y leal."

"Treball" s'ocupa amb elogi de la disposició del ministre de la Governació de la República prohibint tota campanya de comparació de Rússia amb els Estats feixistes. Diu a aquest respecte entre altres coses:

"I si sols la U. R. S. S. ens dona ajut formidable, si sols la U. R. S. S. és el gran paladí de la nostra causa i dels nostres drets, a qui, si no al feixisme poden aprofitar les campanyes antisoviètiques?

El Govern de la República ha procedit, doncs, amb encert en promulgar aquesta disposició. Hom podrà tenir les idees particulars que vulgui; però respectar la U. R. S. S. és un deure sagrat de tot antifeixista sincer. Els que ho han oblidat, per sectarisme o per despit, que vagin al front i que demanin als combatents quina és l'opinió que els mereixen llurs campanyes antisoviètiques.

I, sens dubte, la resposta que rebien els omplirà l'ànima de remorcinment i de vergonya.

Guerra a l'Orient, guerra a l'Occident. Causes les mateixes. Egoismes dels estats totalitaris. Aquest és el tema de l'article editorial de "La Vanguardia". Llegiu-ne la part essencial:

Manifest a les dones d'Esquerra Republicana de Catalunya

"Davant de la guerra cruel i inhumana que uns militars deslleials ens fan viure i de la convulsió social per la qual travessam, la Federació Barcelona - Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya amb l'objecte d'assolir la convergència d'activitats i energies de tots els militants, sense distinció de sexes, ha iniciat el funcionament d'un Secretariat Femení per tal de no deixar la dona al marge d'aquesta etapa històrica en la qual tant s'ha de vetllar per l'esdevenidor de Catalunya.

Aquesta corporació demanada pel Partit, no podia ésser refusada ni desatada. L'Estatut de Catalunya ha concedit amplis drets a la dona i per tant a l'hora dels deures li cal a aquesta recordar que l'ha posada en condicions de posseir característiques de ciutadania de les més completes del món.

Entenent-ho així les dones que hem estat designades per a integrar provisionalment, aquest Secretariat hem posat incondicionalment les nostres activitats a disposició de la nostra Federació i del Partit.

ó ací ens teniu; acceptant tota la responsabilitat d'un lloc de treball i entenent que la finalitat del Secretariat Femení és purament d'organització i d'estructuració.

Companyes i amigues; en adreçar-vos a vosaltres volem concretar els següents punts:

Primer. El Secretariat Femení inspirant-se amb la doctrina democràtica del Partit, un cop embestifit proposarà al Comitè Executiu l'organització que se li ha cun- tiu de la Federació la celebració

"Pero los acontecimientos se precipitan y el Japon es un mal enemigo. Hay, pues, motivos suficientes para que los potencias occidentales se distraigan y desvien sus preocupaciones, ante la conflagración del lejano Oriente, del incendio que devora a España. Desde luego admitimos que puede existir esta distracción; pero no es de creer que la China envuelta en llamas les haga olvidar, ni aunque el conflicto adquiera proporciones inauditas, el fuego que tienen en su misma vecindad europea.

Quieras que no, la invasión de nuestro territorio por dos grandes potencias militaristas — una de ellas (Alemania, ligada al Japon por un tratado secreto — plantea problemas de seguridad cuya vigilancia no se puede descuidar ni una solo momento. Se temía que las discrepancias ideológicas dividirían el mundo en dos bandos. También puede ocurrir que los intereses materiales, los únicos que, por lo visto, merecen el respeto de los Gobiernos democráticos, conduzcan a la misma fatal separación de pueblos honrados y Estados piratas."

"Llibertat" de Mataró s'ocupa en el seu editorial del proselitisme en l'exèrcit fent a l'efecte atinades consideracions:

Les idees, a tot arreu tenen i han de tenir camp lliure: al carrer, a la tribuna, a la premsa; a tot arreu, menys a l'exèrcit i els llocs de govern o de comandament, per-

d'una assemblea femenina per a donar compte de l'obra realitzada i sotmetre els seus càrrecs al fall de l'assemblea.

Segon. El Secretariat Femení, entenent que, per esperit de disciplina de Partit, totes les institucions femenines d'Esquerra Republicana de Catalunya s'haurien de coordinar, mantenint, si cal, una autonomia de funcionament, però amb una convergència d'actuació.

Tercer. El criteri del Secretariat Femení que també per disciplina de Partit, creu que totes les roves suggestions i projectes d'activitats femenines dels Casals haurien d'arribar a coneixement del Secretariat amb el fi que en el si d'aquest pugui elaborar-se una acció tant més eficient, com més totalitària.

Quart. Per arribar a això el Secretariat Femení d'Esquerra Republicana de Catalunya demana a totes les companyes del Partit un marge de confiança en el desenvolupament del seu comés i una col·laboració decidida i sincera.

Emprendrem via i farem camí si l'estimul de companyia ens anima i de l'esforç de totes neixerà una aportació femenina, seriosa, i conscient els principis bàsics d'Esquerra Republicana de Catalunya informats per un alt sentit de superació i d'humanisme.

Dones d'Esquerra Republicana de Catalunya! confiem amb vosaltres perquè el Secretariat Femení del nostre Partit realitzi una tasca com cal en l'hora històrica que vivim i com es mereix Catalunya.

Barcelona, 15 d'agost del 1937
El Secretariat Femení d'E. R. de C.

què l'Exèrcit ha d'ésser l'expressió total del poble, al servei de les seves necessitats, a la seva defensa i a la seva protecció no pas com a correligionaris sinó com a ciutadans.

No hem de perdre de vista que un dels perills més forts de la nostra reraguarda, és la de deixar sotmetre les directrius de l'organització i de la direcció en els llocs de governs, a un proselitisme partidista. Comprenem que és una cosa difícil d'assolir en absolut, sobretot després de la cursa desenfrenada que per part de la majoria de les organitzacions polítiques i sídicals — unes més que altres — va emprendre's l'endemà — del 19 de juliol de 1936 per tal d'anar a un superavit de militants.

Però si en l'ordre ideològic molts aspectes són senzillament immorals, en l'ordre general pot fer-nos caure en camins perillosos, contra els quals hem lluitat tota la vida i pels quals el país ha viscut la seva tràgica història."

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reconstrucció. — Reparació. — Abonaments
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA